

[Glistrup]

politik, kan den nok så mange gange gabe op om, at den vil føre fastkurspolitik, det hjælper ikke noget som helst.

Men i hvert tilfælde: Til lykke med, at Venstre vågnede op til at være værdigt til sit tilnavn, Danmarks Liberale Parti.

Berlau (FK):

Sag for sag og lovforslag for lovforslag æder EF-direktiver ganske langsomt dette Folketing op. Det, som den forrige taler undtagelsesvis fik sagt rigtigt – alt andet var noget sludder – var, at man kunne prise regeringen, hvis man var EF-tilhænger, fordi dette direktivforslag rent faktisk var noget i nærheden af det største og det bedste, som var sket i den periode, regeringen har siddet i.

Dette er set med de mest reaktionære øjne, man overhovedet har i Danmark. Det er nemlig ikke så latterligt lille, som hr. Niels Helveg Petersen forsøgte at gøre det til. Blev det kaldt for »restliberalisering« eller »minoritetsændringer« eller noget i den retning? Der skulle ske nogle småjusteringer, og de sker dag for dag i Folketinget, område for område. Hver dag, når vi diskuterer, som vi har gjort det i dag, har der været tale om ændringer af mindre karakter i denne eller en anden sektor eller retning. Maskinproblemerne, vi diskuterede i formiddags og i eftermiddag, var af mindre betydning! Det, vi diskuterer nu, har stort set ingen betydning overhovedet!

Det er, ligesom om der ikke er nogen, der en gang imellem sætter sig ned – eller også gør de det, men bagefter lyver de om det – og undersøger, hvad det her sammenlagt betyder, og så begynder at erkende, at den løgnehistorie, man har spundet sig selv ind i, mere og mere bliver en realitet.

Hvad sagde hr. Niels Helveg Petersen? Han sagde, at vi betalte prisen gennem 1970'erne for den økonomiske politik, vi har ført. Hvad havde vi dengang? Vi havde store problemer med renten, og vi havde endnu større problemer med arbejdsløsheden. Senere hen måtte han dog erkende, at vi i den periode, hvor vi har haft den nuværende regering, har fået den største gældsætning, der overhovedet har eksisteret.

Og så skal jeg retlede hr. Niels Helveg Petersen med hensyn til nogle af unøjagtighederne – for ikke at sige løgnehistorier må jeg kalde det for unøjagtigheder – vedrørende arbejdsløsheden.

Vi har ikke haft større arbejdsløshed, end vi har nu og har haft i denne regerings periode. På den front er det altså ikke den politik, der er blevet ført, eller liberaliseringen inden for det økonomiske område, der har ført til forbedrede forhold – tværtimod.

Vi har nu fået det hele i overflod: Vi har fået det store underskud på handelsbalancen, vi har fået den store gæld til udlandet, og vi har den store arbejdsløshed, alle disse ting, hvor de borgerlige økonomer med mellemrum har sagt, at når vi har ét af disse onder, så fjerner vi det; vi ved godt, at det skaber problemer med nogle af de andre ting. Men nu har vi dem alle tre, og man fortsætter. Man fortsætter ufortrødent med bind for øjnene præcis ud ad den samme vej, og til hvad nytte, må man spørge.

Man har endda hævdet, ikke særlig overbevisende og bestemt ikke med styrke af nogen art, at det her formodentlig vil føre til en lavere bankrente. Hvad har man at have det i? Ingenting. Og hvad vil det i øvrigt gavne den almindelige dansker i øjeblikket? Det er vanskeligt at forestille sig. Det er da muligt, at det vil gavne nogle økonomiske spekulanter. Det er også muligt, at der er nogle erhvervsinteresser, der vil sætte stor pris på det. Men har disse mennesker ikke i forvejen haft glæde og fornøjelse af bankernes og regeringens, skal vi kalde det særfavorisering eller opgraduering? Det hedder det vistnok i SAS, hvis man bliver flyttet fra den ene klasse til den anden, og man må vel nærmest sige, at sådan er erhvervslivet blevet behandlet i de sidste mange år i Danmark: Særlig favorable rentevilkår.

Hvis fru Jensen havde tænkt sig at låne penge til køb af et længerevarende gode, som hun ikke var i stand til at spare op til af sin usle løn, så kunne hun låne penge i bankerne, men til en særlig høj rente, en speciel rente for de fattige, som var ekstra høj, og hvor regeringen nu ydermere har givet den ekstraskat, der ligger i kartoffelkuren. Det er en særlig høj »gunstig« rente for de fattige. De skal jo ikke i al almindelighed gå rundt og belaste statsfinanserne med deres besværlige indkøb til almindelig irritation for Folketinget. Men når vi snakker om dem, der bliver opgraduering, dem, der flyver på Royal Viking First Business Class, hedder det vist endda, når man svinger sig helt op ude i SAS-terminalen, har de haft de særlige rentevilkår, der formodentlig ikke vil blive ændret det store